

GLASILO
KOLEKTIVA
INDUPLATI
JARŠE

DECEMBER 1957

CENA DIN 10.—

ŠT. 12 — VI

PRED ZORO NOVEGA LETA

Zopet smo za eno leto starejši. Zopet pišemo bilanco o doseženih uspehih in kritično razmišljamo o pomanjkljivostih.

Prav to leto, ki se s temi dnevi izteka v zgodovinsko preteklost, je tako na političnem kakor tudi gospodarskem polju polno burnih pa tudi plodnih dogodkov. Naš planet, ki se je šele pred dobrim letom dni tresel pred strahotami nove svetovne vojne, se je po pametni analizi dogodkov v Združenih narodih pomiril. Pri tem velikem dogajanju smo odigrali nemalo vlogo, ki nas je vodila v naši zunanjepolitični koncepciji. Nastopali in zmagovali smo v soseščini velikih in največjih narodov s parolo »enakopravne koeksistence vseh narodov, velikih in malih«. Naša zunanjepolitična stremljenja so vodila in še vodijo k zvišenim ciljem, na osnovi katerih imajo vsi narodi pravico samoodločati o svoji volji in o svojih zahtevah.

Notranjepolitično pa smo utrdili predvsem status delavskih svetov ter njihove naloge in dolžnosti kritično pregledali. Komune so postale važno politično in gospodarsko telo. Gospodarstvo se je še nadalje decentraliziralo in s tem postavilo vsa važna vprašanja v dokončno odločanje proizvajalcem, to je organom v gospodarskih organizacijah in komunah.

Uspehi, katere smo dosegli na polju stanovanjske izgradnje, so velikanski. Storjenega je bilo več kot smo v začetku leta pričakovali in vendar še daleč nismo naredili vsega. Vrsta nalog prav na polju stanovanjske izgradnje še čaka realizacije v prihodnjem in prihodnjih letih.

Velika večina izpolnjenih nalog je napravljenih za najvažnejši faktor, to je za človeka. Skrb za človeka je bilo tudi glavno vodilo naše uprave in organov samoupravljanja teh organizacij v podjetju Induplati. Kapital, katerega smo vložili za delavca in v delavca je dobro naložen, zato ne smemo nikdar izgubiti vero v delavca. Imeti moramo več zaupanja v delavca. Če bomo sprostili sredstva, s katerimi razpolaga podjetje, tedaj bo začela delovna storilnost sama od sebe narasčati. Zgrešeno je namreč mnenje, da se bodo delavci polenili, če bodo dobro zaslužili. Takšno mnenje zanikam, ker ga zanika sama praksa. Zlasti mladi ljudje so pripravljeni dati od sebe vse za prejem čim večjega zaslužka. Ti mladi ljudje največkrat gradijo

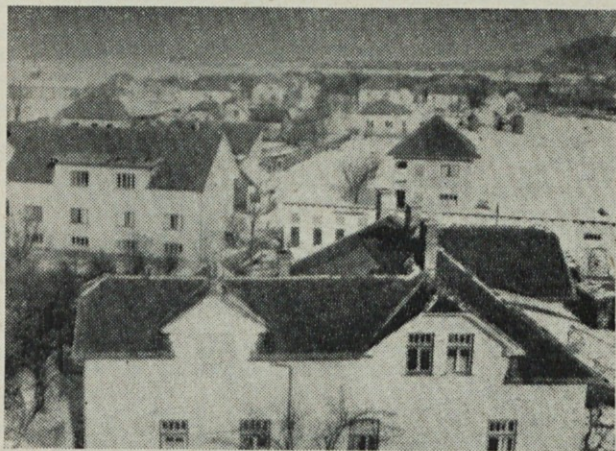
svoj dom, posamezniki svoje ognjišče, vsi pa v mladih letih svojo eksistenco, zato dajo od sebe vse, da bi si pošteno in čim lepše uredili svoje življenje. Življenjski interes in materialna potreba pa sta poleg zavesti gonilna sila za delavca. S tem hočem reči, da se delavci ne bodo odrekli naporov za dvig storilnosti. V naših pogojih pa so delavci sposobni ustvariti še mnogo več kakor pred vojno. Zato, kdor bo v delavca zaupal ne bo razočaran.

Dragi sodelavci. Tisoče težkih nalog smo že izpolnili, mnogo jih še čaka izpolnitve toda s skupno, to je z združeno močjo bomo prebrodili vse težave, katere se nam nastavljajo na pot. V skupnosti je moč, zato bolj kot kdaj koli želim, da bi v prihodnjem letu zastavili vse sile, s katerimi bomo izpolnili naše planske naloge in tako korak za korakom dvignili naš življenjski standard.

Z osebnimi željami vsakemu posamezniku, članu našega kolektiva se zahvaljujem za sodelovanje pri izdajanju našega glasila ter pozivam za še večjo pomoč v prihodnjem letu. Tudi tu je v skupnosti moč.

Vsem članom kolektiva in njihovim svojcem kakor tudi zunanjim bralcem našega lista želim srečno in zdravo NOVO LETO 1958.

Urednik

Prvi sneg v Jaršah

Volili smo člane za zbor proizvajalcev

V soboto dne 26. oktobra 1957 smo prvič v naši občini volili člane občinskega zbora proizvajalcev. Novi izvoljeni odborniki so zastopniki industrije, obrti in kmetijstva.

Tudi v našem podjetju smo imeli volitve. Volili smo na dveh voliščih, v predilnici in tkalnici.

Volišča so se odprla že ob 5. uri 30 minut. V predilnici je prvi volil tovariš Lamberšek Viktor, v tkalnici pa tovarišica Juhantova iz pripravljalnice. Ob sedmi uri je na obeh voliščih volilo že okrog 400 volivcev. Do enajste ure so volili vsi, ki so delali na nočni in dopoldanski izmeni in izpolnili volilno dolžnost.

Ob šestnajsti uri so se volišča zaprla, ker so že vsi člani kolektiva volili. V predilnici je zadnji volil tovariš Krampelj Vinko, v tkalnici pa tovariš Hauptman Franc.

Nato se je ugotovil izid volitev s štetjem glasov, ki je bil sledeč:

Tovariš Marinc	771 glasov
Tovariš Jeraj	696 glasov
Tovariš Nussberger	669 glasov
Tovarišica Stražarjeva	547 glasov
Tovarišica Hrenova	546 glasov
Tovarišica Perova	484 glasov
Tovarišica Opalkova	475 glasov

Izvoljeni so bili: Tovariš Marinc, tovariš Jeraj, tovariš Nussberger, tovarišica Stražarjeva in tovarišica Hrenova.

Našim izvoljenim predstavnikom čestitamo in jim želimo mnogo uspeha pri nadaljnjem delu!

Iz občnega zbora sindikalne podružnice

Napočil je čas, ko dajejo naše sindikalne podružnice obračun o svojem delu v preteklem letu. Na občnih zbora pregledujemo, na kakšne probleme smo naleteli med letom, kako smo jih reševali in če morda ni kaka stvar ostala pozabljena.

Tudi v naši dvorani se je 16. XI. zbralo 81 delegatov, ki so na občnem zboru zastopali kolektiv. Kot gostje so bili navzoči: predsednik sindikata tekstilnih in usnjarskih delavcev Slovenije tov. Galič, Janežič Cilka, članica občinskega sindikalnega sveta, dalje tov. direktor z ostalimi vodilnimi uslužbenci ter predstavniki ostalih organizacij našega podjetja.

Poročilo o delu podružnice je podal predsednik tovariš Dražček. Problemov, s katerimi se je ukvarjal izvršni odbor med letom je bilo veliko, od analitične ocene delovnih mest, pa do organiziranja stanovanjske zadruga. Tovariš predsednik je omenil tudi kongres delavskih svetov. Popolnoma pravilno je, da smo razpravljali na občnem zboru tudi o tem. Kajti po sklepih tega kongresa odpade veliko nalog na sindikate. Nekateri od teh smo že začeli izpolnjevati v preteklem letu, vendar smo z delom šele pričeli. Med temi je analitična ocena. Prav tu nas čaka v prihodnjem letu še veliko dela. Dosti paznje bomo morali posvetiti ocenitvi in uskladitvi delovnih mest.

Diskusija je bila zanimiva, ker so delegati iznašali aktualne probleme. Med drugimi je bilo postavljeno tudi vprašanje, zakaj še ni urejena cesta Domžale—Duplica, ko vendar vemo, da je naše podjetje prispevalo že pred leti občini Domžale večji znesek prav v ta namen. Iz statistike o nezgodah pri delu in na poti na delo je razvidno, da odpade na prometne nezgode 30 %. Če pomislimo na stanje omenjene ceste, je ta procent razumljiv, prav gotovo pa tudi žalosten. Tovariš Jeraj, član zbora proizvajalcev občine Domžale, je izrazil upanje, da se bo popravilo ceste izvršilo prihodnje leto.

Tudi ostali odborniki so podali svoja poročila. Iz blagajniškega razvidimo, da je naša podružnica dala v preteklem letu 78 000 din podpor socialno šibkim članom. Tovariška samopomoč je marsikateremu članu pomagala iz denarne zadrege. Zato je bil sprejet sklep, da bi se pridobilo vse delavce za to organizacijo, ki je lahko vsakemu v pomoč.

Nadzorni odbor je z ozirom na pravilno poslovanje predlagal razrešnico staremu I. O. Občni zbor je razrešnico sprejel, nakar so bile volitve.

Končno se delegati sprejeli sklepe, ki jih je pripravila posebna komisija, in občni zbor je bil zaključen.

Novo izvoljenemu odboru želimo v prihodnjem letu veliko uspehov.

k-ž

NOČNO DELO ŽENA

V Uradnem listu FLRJ št. 19. iz 1. 1956 je izšla uredba o ukinitvi nočnega dela žena z veljavnostjo 30. VI. 1957. Ta uredba predstavlja zadnji akt naše zakonodaje v sklopu naših mednarodnih obveznosti na polju urejanja odnosa in zaščite žena, na podlagi konvencije, katere podpisnica je tudi naša država. Po tej uredbi ne bi smele žene delati med 24. in 5. uro zjutraj.

Tekstilna industrija zaposluje od vseh ostalih industrij največ ženske delovne sile, zato je ukinitve nočnega dela eden izmed osrednjih problemov, s katerimi se bavi naš sindikat. Realiziranje te uredbe pa otežkoča situacija, da v proizvodnji nimamo ravnotežja med predilnicami in tkalnicami, ki pa izhajajo še izpred vojne. Po osvoboditvi se je v naši državi sicer izgradilo nekaj novih predilnic, katerih kapacitete pa so se hitro porazgubile v novih kapacitetah tkalnic. Če analiziramo situacijo v naši republiki, izgleda takole: Proizvodnja 18 000 ton bombažne preje LRS v 3 izmenah nekako krije potrebo preje za izdelavo 100 000 000 m² bombažnih tkanin. Predvidevamo lahko, da bi z ukinitvijo 3. izmene izpadlo 4500 ton preje, kar pomeni zmanjšanje proizvodnje za 18 000 000 m² bombažnih tkanin.

V merilu FLRJ pa bi se zmanjšala proizvodnja bombažnih tkanin za 64 000 000 m². Te številke nam

jasno kažejo, kolikšen je izpad dobrin za široko potrošnjo, na drugi strani pa bi bil tudi velik udarec za potrošnike same. Naj povemo istočasno, da bi največji udarec z ukinitvijo nočnega dela doživele žene same, ker bi morali v primeru realizacije te uredbe odpustiti na tisoče zaposlenih žena.

Rešitev tega vprašanja je samo ena, in to je, čim prejšnja postavitev novih predilnic, z najmanj 60 000 vreten.

Kako pa izgleda v našem podjetju? V našem podjetju sicer ni zaposlenih v nočnem delu mnogo žena, toda kolikor jih je, predstavlja to za njih veliko breme. Mislim, da imamo možnost ukrepanja pri nas v tej smeri tako, da bi število žena zaposlenih na nočni izmeni zmanjšali na minimum in to samo tam, kjer ni drugega izhoda, to je kjer so grla proizvodnje. Naša podružnica DITTIS-a in tehnično vodstvo našega podjetja morata čim preje pristopiti k temu problemu z vsemi analizami, ker dvomim, da je dnevni čas, to je takrat ko žena lahko dela, maksimalno izkoriščen. Torej, vse ki lahko pomagata pri reševanju teh problemov Vas pozivamo, da čim preje predložite svoje predloge in prispevke za olajšanje položaja žene v našem podjetju.

K. M.

BIL SEM V RUSIJI

(Nadaljevanje — piše S. Bergant)

Podjetje za nabavo in prodajo tekstilnih surovin, tkanin in vsega, kar je v zvezi s tekstilom, »EXSORT-LJON« nam je omogočilo ogled velikega tekstilnega kombinata v Kostromi.

Z večernim vlakom sva se odpeljala v smeri severo vzhodno od Moskve iz Vladislavskega vokzala. Noč sva prebila v prijetnem snu in šele zgodaj zjutraj sva se prebudila malo pred Kostromo. Po nekaj minutah vožnje smo prešli veliko Volgo, ter zapeljali na Kostromsko postajo. Mesto Kostroma je oddaljeno 400 km od Moskve, ter se razprostira ob velikem kolenu Volge. Mesto samo je bolj podobno veliki zelo raztegnjeni industrijski vasi, vendar ta velika vas šteje 180 000 prebivalcev. V mestu je velika tekstilna, kakor tudi kovinska industrija. Pri vsem tem pa je Kostroma tudi pristaniško mesto, saj je Volga tu plovna in plovejo po njej precej velike ladje. Široka je približno 800 metrov. Kot sem že omenil, mesta v pravem pomenu besede sploh ni, vendar pa je omembe vredno to, da je Kostroma »mesto večnih vetrov« eno najstarejših rudarskih mest, v njegovi bližini v Berežinki pa je bilo domovanje Stjenke Razina, ruskega narodnega junaka.

Na postaji nas je pričakoval namestnik direktorja »Ljon-kombinata imeni Lenina« tovariš Smirnov. Z avtomobilom smo se odpeljali v kombinat, ki je ca. 2 km oddaljen od mesta. Sprejeli so nas zelo ljubezno, ter nam pripravili vse potrebno, da se človek malo »odpočije po tako naporni vožnji.« Po obilnem obedu ali malici, ker za kosilo je bilo še prezgodaj, smo se odpravili nazaj v kombinat. Tu nas je sprejela glavni inženir Nina Nikiforona Pravotorova in njen pomočnik Ing. Durnjev Aleksijevič. V nekaj besedah sta nam objasnila potek dela v njihovem kombinatu, nato pa smo vsi skupaj krenili na pohod po tovarni, ki je trajal ca. 7 ur. Zelo me je presenetilo to, da so nam na naša vprašanja tako ljubezno odgovarjali, ter nam razložili in pojasnili vse kar smo hoteli izvedeti, brez kakršnih koli izgovorov ali izmikanj.

Podjetje je precej staro, saj obstoja od 1901. leta, zato je prav sedaj v rekonstrukciji — zamenjujejo namreč vse stroje tuje proizvodnje z domačimi. Že na dvorišču in na razkladalni postaji sva videla ogromne žerjave, ki so razkladali z vagonov novo dospele pošiljke strojev. Mimo te razkladalne postaje nas je pot vodila do velikega skladišča lanenih vlaken. To je ogromen prostor, v katerem je vskladiščen ves lan za potrebe polletne produkcije. V istem prostoru se laneo vlakno tudi sortira po barvi in dolžini, ter trdnosti. Sortiranje se vrši po ruskih standardnih stopnjah to je od 1—32, ti standardi so enotni za ves teritorij SSSR. Slabe kvalitete se niti ne sortira, temveč jo takoj označijo kot kratko vlakno. Kvalitete lanu, katere smo videli so slabe, lahko bi jih primerjali z našim domačim lanom. Ko so vlakna sortirana, jih zlože v velike pregrade, vendar tako, da so posamezne kvalitete ločene med seboj, čeprav potem iste mešajo med seboj, vendar po gotovih predpisih, katere določa natančna analiza v preizkuševališču. Iz skladišča smo prišli v česalnico. Serija česalnih strojev, 40 po številu raznih nemških in angleških znamk je bila razporejena po dvorani. Stroji so bili stari in do konca izrabljeni. Vlakna so se sicer lepo česala, vendar je bil rendement za naše pojme zelo slab, saj se je vrtel okoli 25—40 %. Svojih 5 % pa je šlo še na račun slabih strojev v odpadke. Vsi stroji so polavtomatski, kar jim bolj prija, ker oni vsa vlakna po česanju še enkrat sortirajo, boljše kvalitete pa tudi ročno mikajo. Po sortiranju in ročnem mikanju vlakna puste počivati najmanj 1 mesec v posebnih komorah s stalno enako temperaturo in vlago, šele nato gre material v nadaljnjo predelavo. Nato smo si ogledali mikalnico, vendar je bil tu za naju najbolj

zanimiv mešalni agregat, ki meša po štiri različne vrste materiala med seboj, ga obenem vlaži ter s pomočjo transportnega traku prenaša v počivalne komore, kjer ostane 4—5 dni, nato gre šele v nadaljnjo predelavo. Material vlažijo z milno emulzijo. Tako pripravljen material se predeluje na finih kardah. Kratek material, ki je namenjen za boljše preje, se pri kardiranju navija v svitke, dočim se slabši odvaža v konve, tako kot pri nas. Sviti iz kard grede na česalnike za kratko vlakno. Tu smo videli posebne tipe česalnih strojev za kratka vlakna ruskega izvora, kakor tudi česalce francoskega izvora. Ruski tip tega stroja se je v bistvu mnogo razlikoval, ter bi lahko trdil, da je boljši. Ta stroj čese kratka vlakna na dolžini 8 cm ter ista nanaša na tekoč iglast pas, ki uvaja ta material v improvizirano vreteno, ki daje malenkosten zasuk in nato vodi v lonec. Bistvo vseh teh strojev je v tem, da iz kratkih vlaken napravimo dobro prejo, ali pa isti material mešamo na samih raztezaljkah med dolgo vlakno. Raztezaljke, po večini visokoturažne (»Pushbar«) so vse ruskega izvora, prav tako tudi predpredilni in pokladalni stroji. Opremljeni so z avtomatskimi zaustavkami in števcji za dolžino. Gradnja izgleda solidna, moti samo estetska oblika in groba obdelava nebitvenih delov. V obratu je bilo še precej starih strojev tujih firm, katere pa bodo do konca leta 1958 vse zamenjali. Pokazali so nam tudi predpredilni stroj ruske proizvodnje, ki je šele poizkusno obratoval. Stroj je zelo velik, nekam abnormálnih dimenzij, vendar preračunan na veliko produktivnost in solidno grajen. (Velikost kolutnih cevč je 45 cm).

Promet na reki Moskvi

»Car« zvon

Iz predpredilnice smo šli v mokro predilnico. Nad stroji v mokri predilnici sem bil presenečen, kajti nisem pričakoval, da bom videl tako dobre in sodobne stroje. Pripomniti moram to, da so vsi njihovi stroji specialno prilagojeni na njihov material, ki ni tako kvaliteten kot belgijski ali kak drug svetovno znan material. Prav v tem se pa tudi odlikujejo njihovi stroji. Mokro predilni stroji so prstenčevi in vsi trcilindrski, nekateri pa imajo še vmesni nosilni cilindri. Zaradi te ureditve je raztezanje mnogo lepše, manj je pretrgov, ker se vrši delno raztezanje in na ta način se dobi bolj enakomerna preja. Stroji so konstruirani na podlagi ekonomične izrabe prostora in preračunani za visoko storilnost. Navitki so zopet abnormalne velikosti, na nekaterih strojih do 25 cm navojne višine. Tu smo tudi videli mokre predilne prstenčeve stroje, ki so šele poskusno obratovali, z izpopolnjenim razteznim poljem in »pnevmafil« napravo, ter še večjimi kopsi. Vлага in temperatura se v oddelku regulirata avtomatično, vendar v oddelku ne prevladuje vlažnost in visoka temperatura, ker delajo z bolj hladno vodo v kotlih, kar jim dopušča slabša kvaliteta materiala, v gotovih primerih pa jim pomagajo kemikalije, katere dodajajo vodi in ki povečujejo higroskopičnost vlaken, ter s tem razvlaknjenje pri nižji temperaturi. Prav tako pa povzroča večjo voljnost gotove preje. Mokro predena preja se suši direktno na cevkah in se nato previja na križne navitke, tako da motanje v predena odpade, poizkusno pa previjajo mokro prejo na križne cevke, ter nato iste suše v velikih avtoklavih pod pritiskom suhega vročega zraka. Na izih perferiranih cevkah se preja lahko tudi beli, ter iz istih se tudi snuje. Vsi stroji za previjanje in sušenje so ruske konstrukcije in proizvodnje.

Poleg predilnice ima kombinat tudi veliko sukančarno za čevljarske sukance.

Skozi pripravljalnico, kjer so nam pokazali nove previjalne stroje in snovala ruske proizvodnje ter njih novosti, ki so bile tudi do neke meje dobro izvedene, smo prišli v tkalnico. Tkalnica ima 900 statev, od tega že 450 na novo postavljenih avtomatov za lanene tkanine. Začudila sva se veliki brzini strojev 220/ob./min. in več, pri preji, ki ni absolutno nič boljša od naše. Na teh strojih so se tkale čisto lanene tkanine, kakor gradel za žimnice, brisače, rjuhe, prti in lažje cerade, ter blago za letne obleke. Kakor sem že omenil, sva bila presenečena nad tako brzino strojev, pri ne posebno dobri kvaliteti preje, vendar sva dobila na to pojasnilo v škroblilnici, kjer sva videla, da vse osnove škrobijo. Škroblilni stroj je enake konstrukcije kot za bombaž, samo preparat za škrobljenje se malo razlikuje, kot nama je pojasnila tov. ing. Preparat nosi oznako »KCM« in je ruski proizvod. Ko je preja prešla ta preparat, je izgledala kot bi bila površno polirana. Kakor smo izvedeli iz pogovora imajo v planu montiranje avtomatov za težje tkanine, katere sedaj delajo še na navadnih statvah.

Po ogledu tkalnice smo šli v barvarno, belilnico in apreturo. Zelo zanimiva je bila ureditev belilnice. Aparat za beljenje sprejme 1000 kg preje, navite na X cevke, naenkrat. Belijo s kombiniranim postopkom — superoksidom in klorom, za ves proces imajo štiri avtoklave, v petem pa suše. Preja je zares lepo obeljena skozi ves svitek, kar so nam pokazali. V barvarni ni bilo nič posebnega, vendar so nam omenili, da je tudi ta predvidena za rekonstrukcijo, dočim je v suhi apreturi rekonstrukcija že izvedena in je opremljena z dobrimi modernimi stroji (razpenjalni stroj), kar se je odražalo na gotovih izdelkih, ki so nam jih pokazali. Čeprav kvaliteta izdelkov ni bila na višini, so izgledali zelo lepi, kar jim je dala suha apretura.

Največja znamenitost tega kombinata pa so bili veliki laboratoriji, in sicer kemijski in fizikalni laboratorij. Sto petdeset inženirjev se v tem laboratoriju bavi s kvaliteto njihovih proizvodov, preiskuje možnosti za izboljšanje raznih kemikalij za obdelavo tkanin, barvanje itd. Analizirajo delo posameznih obratov in je to prava tovarna v tovarni. Zanimivo je to, da se nobeno delo ne napravi brez predhodne analize in raziskav v laboratorijih, in nihče od vodilnih, obratovodij in glavnih ing. ne bo naredil nekaj brez posvetovanja z laboratorijem in brez predhodnih raziskav. Tu sva si ogledala preizkušanje materialov LK in LD vlakna, preizkušanje kemikalij preden gredo v uporabo itd. Vsi aparati, ki jih laboratorij poseduje, so ruske proizvodnje.

Po končanem ogledu tovarne smo imeli kratek posvet z vodilnimi ing. v kombinatu, kjer smo izvedeli, da ima kombinat 10 000 zaposlenih delavcev, ter 200 inženirjev, od katerih jih 150 dela samo v laboratorijih. Nadalje, da je letna produkcija 12 700 ton lanene preje na 40 800 vretenih, ter da je dnevna produkcija 125 000 tm lanenih tkanin na 900 statvah. Na različna vprašanja so nam ljubeznivo odgovarjali, tako da smo prosto izmenjali nekaj mišljenj glede proizvodnosti pri njih in pri nas. Na vprašanja, kakšne so povprečne plače delavcev so nam povedali, da povprečen delavec zasluži 750 do 800 rubljev na mesec, dočim se plače inženirjev sučejo okrog 2000 do 6000 rubljev mesečno (avtomobil »Pobeda« stane 8000 rubljev, najboljši televizijski sprejemnik 2000 rubljev). Po končanem pomenku v tovarni smo se odpeljali v hotel, kjer nas je zopet čakala »mala« zakuska, ali bolje povedano ruska večerja. V prijetnem razpoloženju ob kapljici vodke in odličnega ruskega konjaka, so se nam še bolj razvezali jeziki in kar prehitro je minil čas. Se kratka zahvala za najine strani in odpeljali smo se proti postaji, ter jutraj prispeli v Moskvo. Najino poslanstvo je bilo s tem končano, zato sva nemoteno lahko odpotovala nazaj v domovino.

KAKO JE S KVALIFIKACIJAMI?

O kvalifikacijah se veliko govori in piše, kadar gre za podlago, koliko naj bo katero delovno mesto plačano in kolika naj bo osnova za pokojnino. Osebo prizadeti se pa po navadi začno zanimati za kvalifikacijo šele takrat, ko zbirajo dokumente za upokojitve.

Življenjski standard zavisi največ od delovne stornosti, ta je pa zopet v veliki meri odvisna od strokovnega znanja delovnih ljudi, najvidnejše merilo strokovnega znanja pa so **zopet kvalifikacije**.

Vedno bolj se bo zaostrovala zahteva, da mora imeti vsakdo potrebne kvalifikacije za določeno delovno mesto. V našem podjetju dela ca. 300 polkvalificiranih in nekvalificiranih delavcev na takih delovnih mestih, kjer bi morali biti kvalificirani delavci.

Pridobitev potrebnih kvalifikacij je sicer briga vsakega posameznika, vendar daje podjetje vsem polno podporo.

Za praktično izobrazbo delavcev je poskrbljeno na ta način, da so šli vsi vodilni delavci, od podmojstrov na višje, skozi tečaje, na katerih so se naučili najučinkovitejšega načina poučevanja. V letu 1956 je bilo 6 takih tečajev s 50 slušatelji, v letošnjem letu pa 8 tečajev s 70 slušatelji.

Izven podjetja so naši obiskovali v letu 1957 naslednje tečaje: 2 tečaja za trenerje, informativni seminar personalne službe, tečaj za vzdrževanje in podmazivanje strojev, nižjo partijsko šolo in tečaj za statistično kontrolo kvalitete.

Poskrbljeno je tudi za učne pripomočke. Tako imamo že skripte za tkalce, predilce, tiskarje in barvarje. Skripte so sestavljene po programu za kvalificirane delavce.

Zaradi pomanjkanja visoko kvalificiranih delavcev v predilnici je bil tečaj za mojstre predilnice, katerega je uspešno končalo 5 slušateljev.

Vsak novinec mora pohajati v tako imenovani začetniški tečaj in če tega uspešno konča, se po preteku predpisane delovne dobe prevede v naziv polkvalificiranega delavca.

Za šolsko leto 1957/58 so v načrtu naslednji tečaji:

v novembru mesecu bodo vsi predavatelji obiskovali 14-dnevni tečaj s temo: uporaba audovizuelnega sredstva in poučevanje skupin. Na podlagi pridobljenega znanja bodo predavatelji pripravili vse potrebno za sodobni način poučevanja v naslednjih tečajih.

V decembru mesecu bodo vzporedno trije začetniški tečaji za tkalce, predilce in barvarje, nato pa še za navijalke. Ti tečaji bodo obvezni za vse novince.

V januarju 1958 se bodo začeli tečaji za kvalificirane delavce za vse stroke, ki pridejo v poštev v naši tovarni — seveda če bo zadosti prijav. Obisk teh tečajev bo na prostovoljni bazi. Na teh tečajih bo omogočeno vsakemu, da si pridobi potrebno kvalifikacijo, če bo le imel voljo in se bo potrudil!

Kdor želi obiskovati tečaj za kvalificiranega delavca naj se do konca tega leta, t. j., do 30. dec. 1957, prijavi v sekretariatu. Na podlagi teh prijav bodo organizirani tečaji. Ves program, katerega mora vsak kandidat obvladati, bo podan v posebni prilogi januarске številke »Konoplana«.

Prijavite se za te tečaje, da Vam ne bo žal, ko bo že prepozno.

Obilo uspeha!

-o-n

NEZGODE V TEKSTILNI INDUSTRIJI

(V nadaljevanju — piše ing. S. Sazonov)

Pri nadaljnjem obravnavanju nezgod, bi rad predvsem nakazal najosnovnejša navodila za prvo pomoč pri nezgodah s kislinami, lugi, pri zastrupitvah z istimi in zastrupitvah s plini, predvsem s klorom, ki ga pri nas vsakodnevno uporabljamo.

Kakor smo že obravnavali, pri poškodbah kožnega tkiva s kislinami, lugi ali nekaterimi solmi, prihaja do jedkanih ran. Praksa je pokazala, da se s pomočjo procesa nevtralizacije ne da doseči zadovoljivih rezultatov in to iz naslednjih razlogov: pri nevtralizaciji se razvijajoča toplota povzroča močnejši učinek sredstva, zaradi katerega je poškodba nastala, 2. nevtralizacija je lahko nepopolna, ker se nevtralizacijsko sredstvo dodaja v razblaženem stanju in 3. soli, ki nastajajo pri nevtralizaciji so tudi lahko škodljive.

Jedkano rano je treba takoj z veliko vode izprati. Če je poškodba na očeh, jih je treba čim prej izprati z vodo, a še boljše z mlekom. Nadaljnje zdravljenje je pa v splošnem isto kot je zdravljenje opeklin.

V oplemenilnicah mnogo bolj pogostoma prihaja do opeklin, kakor vsled poškodb z jedkajočimi snovmi. Zabeleženi so tudi primeri, kadar so te nezgode združene n. pr. pri nepravilnem razredčevanju žveplene kisline ali pri raztapljanju kaustične sode.

Z ozirom na jačino opekline razlikujemo tri stopnje:

I. stopnja: pordečitev kožnega tkiva, ki nastane pri učinku 30—50° C vroče tekočine.

II. stopnja: nastanek mehurjev, ki jih povzroča tekočina 50—80° C ali pa kratkotrajni učinek plamena. Te vrste opeklin so najbolj boleče. Poškodovano mesto po zdravljenju nima brazgotin.

III. stopnja: nastanek kraste vsled učinka zelo vročih raztopin, oziroma zaradi daljšega delovanja plamena. Od učinka vroče tekočine so kraste sivkastobebe barve, od plamena pa črnkaste. Na ozdravljenih mestih ostanejo brazgotine.

Prva pomoč pri opeklinah (in tudi jedkanih ranah) je na kratko sledeča: opečeno mesto potresi z moko, sodo bikarbono (pri jedkanih ranah izpiranje z vodo), ali pa obkladki z lanenim oljem. Male opekline pokriti z bizmutovim ovojem proti opeklinam ali mažo iz 1 dela voska in 3 delov lanenega olja. Mehurjev ne odpirati. Pri večjih opeklinah nikakega povoja ali kake druge maže, ampak le pokriti opečeno mesto, toda tako, da se pokrivalo ne dotika opekline. V primeru opeklin II. in III. stopnje je potrebno zdravljenje pod nadzorstvom zdravnika.

Zastrupitve.

Pod besedo zastrupitev razumemo delovanje strupenih (toksičnih) snovi potom ust ali nosu. Do zastrupitve kot nezgode pride navadno vsled nepazljivosti

ali zamenjave, n. pr. zaradi shranjevanja strupenih snovi v navadnih steklenicah brez napisa. Ravno tako lahko pride do zastrupitve s plinom, pri nas n. pr. s klorom.

Delovanje kislin in lugov na človeške notranje organe je v splošnem podobno delovanju na zunanje organe. Anorganske kisline delujejo jedkajoče, organske pa resorptivno. Že 10 g anorganske kisline lahko povzroči smrt. Po statističnih podatkih znaša količina zastrupitev s kislinami okoli 40 %. Prvi znak zastrupitve je šok, ki nastopa momentalno.

Prva pomoč pri tem je uživanje velikih količin mleka, ali magnezijevega oksida (magnezija usta). Zelo dobro deluje uživanje stolčenega beljaka.

Prva pomoč pri zastrupitvah z lugi je uživanje razblaženega kisa, oziroma razredčene očetne kisline, citronovega soka, ali pa 3 % borove vode. Po zaključku dajanja prve pomoči, takojšnji poset zdravnika ali bolnice.

Še pogostnejše, kot že navedene nezgode, so nezgode od vdihavanja strupenih plinov ali hlapov; n. pr. etra, bencina, benzola, tetraklorogljika, trikloretilena, cianovodikove kisline, klora itd. Od vseh zgoraj navedenih naj omenim le klor, ki ga pri nas vsakodnevno uporabljamo in je zato možnost zastrupitve z njim pri nas razmeroma zelo velika.

Mi uporabljamo klor v plinskem stanju direktno iz jeklene posode ali pa kot belilno sredstvo v obliki natrijevega hipoklorita. Koliko je klor nevaren, vam pove naslednja številka: količina 0,0001 % klora v zraku povzroča draženje dihal in oči (kašelj, solzenje). Pri daljšem vdihavanju se pojavljajo bolečine v prsih. Pri daljšem vdihavanju klora večje koncentracije zastaja dihanje, ki lahko povzroči smrt zaradi zadušitve.

Prva pomoč je svež zrak, inhalacija z 0,3 % raztopino sode bikarbone ali mentolnega alkohola. Absolutno mirovanje, včasih tudi vdihavanje kisika. Pri težjih primerih takojšnja zdravniška pomoč.

Na planine, na planine . . .

Sedaj, ko je nastala mrtva sezona za planinarjenje, se ozrimo nazaj in pogledimo, kako so se naši ljudje posluževali našega doma na Mali planini.

Na splošno vzeto je bila naša koča letos bolj obiskana, kot lansko leto. Vseeno pa še ni popolnoma izko-

riščena njena zmogljivost. Za drugo leto izgleda, da se bo stanje precej spremenilo in sicer iz dveh vzrokov:

— kdor gre enkrat na planino, ta gre potem večkrat. Vsako leto je več novincev, ki gredo prvič na planine in ker se prepričajo, da je to res užitek, gredo potem večkrat;

— drugo leto bodo dopusti razporejeni bolj enakomerno, tako da bo lahko vsakdo prišel na vrsto, kdor ga bo hotel koristiti v našem domu. Sedaj pa to ni bilo mogoče, ker so bili vsi istočasno na dopustu. To je povzročilo veliko nesorazmerje pri koriščenju doma, saj je koristilo regres v juliju 7, v avgustu pa 24 članov kolektiva (brez svojcev) in da je bilo samo v tem času izkoriščenih 272 dni s popustom.

Kakšen obisk je bil čez leto, se vidi iz naslednjega pregleda:

Mesec	Število gostov — članov kolektiva (brez svojcev)		Število nočnin
	brez nočnin	z nočnino	
januar	6	55	112
februar	3	28	109
marec	12	115	196
april	3	28	43
maj	2	14	14
junij	6	57	93
julij	13	121	300
avgust	19	166	449
september	1	7	11
oktober	—	17	17
S k u p a j	65	608	1344

Novoletna jelka v naši koči na Mali planini

Za zimsko sezono je koča dobro preskrbljena z jedačo, pijačo in s kurjavo, zato — na svidenje na Mali planini!

Kako pa je poskrbljeno za naše zdravje ?

Da ima naše podjetje skupno s sosednimi podjetji obratno ambulanto, to je vsakemu članu kolektiva prav dobro znano, saj morda ni dosti ali pa nič takih, ki bi se v potrebi nikdar še ne zatekli vanjo.

Pred leti, ko je bila ambulanta ustanovljena, je nastalo vprašanje, kje najti prostor za to, tako potrebno ustanovo. Ker ni bilo na razpolago drugega pripravejšega mesta, je podjetje preuredilo cvetličnjak, v katerem je dobila ambulanta svoj prostor. Zdravnika in potrebni zdravstveni inventar je dal na razpolago Zavod za socialno zavarovanje, podjetje pa je nastavilo pomožno osebje. Začetek je bil — skromen sicer — toda ambulanta je pričela poslovati. V letu 1955 je izšla uredba, na podlagi katere so ambulate prešle na samostojno finansiranje in tako je tudi naša ambulanta danes zavod s samostojnim finansiranjem. Oprema ambulate, z ozirom na njen razvoj, bi bila odgovarjajoča in zadostna, zato je moralo naše podjetje, kot ustanovitelj, priskočiti na pomoč. Poleg drugega smo nabavili tudi röntgenski aparat v vrednosti din

618 000, ker se je pokazala nujna potreba po röntgenskih pregledih pacientov.

V letošnjem letu, ko je pričela poslovati tudi zobna ambulanta, je podjetje prispevalo zanjo okrog din 900 000.

Tako splošna, kot zobna ambulanta sta polno zaposleni, saj je pacientov vedno dovolj.

Pa ne samo preko ambulate, tudi neposredno skrbi podjetje za zdravje svojih članov. Letos je bilo doslej izdano za osebno, tehnično in higiensko zaščito že 3 900 000 din, ali 3700 din na 1 zaposlenega.

Mimo vsega tega pa se uprava podjetja dobro zaveda, da so še vedno odprta pereča vprašanja glede ureditve sanitarnih naprav v tovarni ter se bo v okviru danih možnosti postopoma reševalo tudi ta vprašanja.

Ko je zdravstvena oblast z vso intenzivnostjo pričela s preventivnimi merami proti razširjanju tako nevarne otroške bolezni — otroške paralize — je tudi naše podjetje s polnim razumevanjem dotiralo v ta namen 1 250 000 din.

DM

Iz meseca v mesec

KAKO SMO DELALI V MESECU OKTOBRU 1957

Izpolnitev količinskega plana:

predilnica	99,2 %
tkalnica	108,2 %
gasilske cevi	81,2 %

Izpolnjevanje norm je bilo sledeče:

predilnica	121,2 %, v normi delalo 239 del.
tkalnica	113,5 %, v normi delalo 333 del.
oplemenilnica	128,4 %, v normi delalo 63 del.
tiskarna	120 %, v normi delalo 20 del.

Povprečno doseganje norm je bilo 118,3 % in je skupno delalo v normi 655 delavcev.

Konec oktobra smo imeli zaposlenih 1039 delavcev in 10 vajencev.

Večjih zastojev v oktobru nismo imeli.

NESREČE V SEPTEMBRU IN OKTOBRU

S samozadovoljstvom gledamo na uspehe v proizvodnji v zadnjih dveh mesecih, malokdo pa pogleda in se zamisli tudi nad našimi neuspehi. Ni nam namreč uspelo prav nič znižati število nesreč v zadnjih dveh mesecih.

Število nesreč po oddelkih izgleda takole:

Mesec	Predilnica	Tkalnica	Oplemenil.	Ostali	Sku-paj	Od tega na poti na delo ali z dela
september	1	5	—	1	7	3
oktober	3	5	—	—	8	3

Tkalnica ima poleg rekordne proizvodnje v teh mesecih, kakor je razvidno iz tabele tudi največ nesreč. Tudi pot na delo ali z dela je zopet terjala veliko nesreč. Predavanja, ki so bila organizirana, da bi ljudje videli in slišali, kako se je treba pravilno obnašati na cesti, so bila slabo obiskana, posebno še zadnje predavanje.

Kaj mislite, ali nismo potrebni pouka o prometnih predpisih?

ŠPORT IN ŠAH

KOMISIJA ZA ŠPORTNE IGRE

V podjetju bi morali ustanoviti komisijo za športne igre, ker bi le na ta način vedeli za forum, ki bo dokončno odločal o vsem, kar je v zvezi s tekmovanji v okviru podjetja in izven njega.

Dosedanji način se je pokazal za neelastičnega, kar potrjujejo dejstva, da se posamezni športni programi izvajajo nenačrtno in kampanjsko. Začetek pri zimskih igrah in tekmovanjih je dostikrat vprašanje kdo pošilja koga in kam. Ta pesem se nadaljuje do zadnjih tekmovanj jeseni, v odbojki in podobnem. Največja žrtev takšnega načina pa je naš tradicionalni STIPI, kateri se izvaja neplansko in kampanjsko.

Z načrtnim delom na tem polju bi se dalo marsikaj izboljšati. Komisija bi na primer lahko zahtevala programe posameznih sekcij o njihovem delu in na osnovi tega sestavila koledar za leto dni. Nadalje bi imela ta komisija pregled nad tem, koga se sploh pošlje na tekmovanje, ker ni vedno zadosti, da se ekipa odzove, temveč je potrebno, da tekmovalna ekipa dejansko predstavlja neko športno, kvalitetno in homogeno moštvo. Tekmovati samo za to, da se doseže čim boljši plasman je zgrešeno, najmanj športniško pa je, kičiti se s pavovim perjem. Rezultat slednjega je, korak nazaj, ker bodo člani ekipe dosti raje prišli na vse treninge in podobno, če bodo tam pridobili znanje in kasneje rutino, kot če se za tekmovanja pritegne v moštvo tuje, sicer res dobre moči.

Z načrtnim delom bi se dvignila tudi kvaliteta tekmovalcev iz Induplati in ena važnih nalog komisije bi bila prav v tem, da bi odklonila ekipo, katera bi zastopala naše ime s tujimi igralci.

V predlagani komisiji bi bili 3 ali 4 člani in to eden iz organov DS, eden iz IO sindikalne podružnice in eden iz vrste TVD Partizan. Ti ljudje bi odločali tudi o potrebnih finančnih sredstvih za tekmovalne ekipe in koordinirali fizikalno dejavnost v tovarni INDUPLATI.

Otmar

SMUČARSKI ŠPORT V INDUPLATI OD OSVOBODITVE DO DANES

O smučarskem športu v Induplati pišemo bolj malo. Vsako jesen en poziv smučarjem, kratka reportaža s kakšnega izleta ali pa zapisek o tečaju. Oglejmo si torej tokrat, kako se je odvijal smučarski šport vse od osvoboditve pa bomo videli, da vse delo ni bilo najboljšje, pa tudi najslabše ne.

Prva leta po vojni se je smučalo bolj individualno. Posamezni člani našega kolektiva, ki so bili navdušeni planinci, so često zahajali na planine in s tem gojili tudi smučarski šport. Smučali so pretežno le na Mali in Veliki planini. Med okupacijo so Nemci koče na Mali in Veliki planini požgali, posamezni člani našega kolektiva pa so pomagali po vojni kmetom iz Stahovic in Stranj postaviti na pogorišču nove koče in si s tem zagotovili proti primerni odškodnini uporabo koč v zimskem času.

Prva večja akcija smučarjev in planincev je bila, ko je sindikalna podružnica Induplati najela Laniškovo kočjo na Veliki planini. Naša dekleta in fantje so se s potrebnim tovorom na hrbtni podali 16. decembra 1948 na planino ter tako pomagali pri ureditvi notranjih prostorov na koči ki je bila za dobo treh let vzeta v najem. Pripominjam, da je naše smučarje pri tej akciji zajela na poti iz Male na Veliko planino megla s snežnim viharjem. Visok sneg in noč ter prej omenjena megla in vihar sta zmedla vodnike ter je kolona 22 ljudi prispela na cilj šele po večurnem tavanju sredi noči. Parola te akcije in še naslednjih je bila masovnost.

Februarja 1950 je sindikalna podružnica Induplati organizirala ob podpori GDTIS smučarski tečaj, katerega so se udeležili člani skoro vseh večjih tekstilnih tovarn Slovenije. Skupno je bilo 28 tečajnikov. Tečaj so vodili tov. Kink Ivan, ing. Smodiš Janko in Osterman Jože. Zaključno tekmovanje v veleslalomu je na tem tečaju odpadlo zaradi slabega vremena.

Naslednje leto je bilo tekmovanje na Kamniškem sedlu. Zasedba tekmovalcev je bila zelo kvalitetna in tekmovanje zahtevno, prav zato pa tudi zanimivo.

V letih 1951 in 1952 je bilo še več tečajev in tekmovanj, tokrat v ožjem okviru članov iz Induplati. Tekmovali so na Veliki planini in v Rovah.

1953. leta se pričinja nova era smučarskega športa v našem kolektivu. 29. novembra 1953 smo odprli in dali v uporabo novo kočjo Induplati na Mali planini. Borbe za dosega tega cilja niso bile majhne pa tudi težave ne. Odslej smučarji redno obiskujejo Malo planino ter se pri tem polno poslužujejo doma na planini, saj nudi vso udobnost. V zadnjih letih skoro ni nedelje, ko nebi vsaj nekaj smučarjev preko nedelje bivalo v naši koči na Mali planini. Tečaji in tekmovanja v okviru sindikalne podružnice Induplati in v okviru TVD Partizan Jarše, so na vrsti vsako leto.

Člani so se urili v smučanju pod vodstvom boljših smučarjev in to Rainerja, Strojana in Bega.

Smučarji so se 1956. leta udeležili tekmovanja z moštvom Svilarita v teku v Kamniku, in v smuku na Mali planini po Marjaninih njivah. Nadalje smo se udeležili patrolnega teka na Kisovcu.

Sploh je bilo leto 1956 najbolj pestro v pogledu smučarskega športa, saj so se smučarji pripravljali na zimsko veselje že jeseni, v naši telovadnici.

Mnogo zim v obdobju, katerega opisujem, vremensko ni bilo najbolj idealnih in muhasto vreme je preprečilo nemalo lepó zasnovanih masovnih smučarskih izletov, tekmovanj in tečajev.

O posameznih podvigih pa ste že čitali v Konoplanu.

Zimski šport smo od letos dalje poživili tudi s tem, da se tekmuje za pokal sindikalne podružnice, katerega je prvič prejel tov. Primožič Franc.

S - Janez

Za smeš in dobro voljo

VESELA KRONIKA

Kmalu bomo z naših koledarjev utrgali zadnji list z oznako 31. dec. pa še vedno nismo dovolj pametni, vsaj kar se tiče cestnega prometa ne. Prav v ta namen je bil po vsej republiki prirejen teden prometa. V naši tovarni smo imeli v ta namen strokovno predavanje s primernim filmom, ki naj nazorno prikaže, kje so vzroki nesreč. Ko sem tako sedela v dvorani in poslušala ne najboljšega predavatelja, sem mislila, ne bilo bi napak, če bi prišli na predavanje tudi tisti, ki največ uporabljajo ceste. Navzoči so bili pretežno le oni, ki stanujejo prav blizu tovarne in, ki pot na delo premerijo peš po stranskih poteh. Tudi motoriziranih ni bilo dosti tam pa, ti že najbrž vse vedo — o prometnih nesrečah namreč.

Kar bo pa bo, sem menila, in lepo prosila pri vratih »naše« trgovine, če smem nekaj plačati, kar sem kupila, pa me niso uslišali, ker so bile v trgovini ravno posebne stranke. Kdo je bil pa nisem videla, ker so bila in ostala vrata zaklenjena.

Dve nedelji smo že delali in tako nadoknadili 2. november, ko smo bili iz gospodarskih vzrokov prosti. Vse je »klapalo«, le menza ni vedela za delo in ni preskrbela mleka za delavce, ki ga prejemajo. Se pa zgliha, sem menila. 2. novembra namreč nihče ni mleka odjavil in ga je bilo tedaj preveč, pa so ga abonenti za kosilo pojedli. Samo da gre v denar, sem jim rekla, in hotela pri drugem izhodu (za tovarno), še enkrat v menzo stopiti. E, ne bo nič. Tudi ta vrata so pod ključem in kdor hoče ven, mora imeti enako propustnico, kot na glavnem vhodu. Ker pa se mi je mudilo in nisem imela propustnice, sem privlekla iz žepa staro dobavnico in vrata so se odprla. Tak je red in »zah-teva se črno na belem«.

Nazaj grede sem pa v obratno pisarno tkalnice zavila, kjer je ravno tovariš obratovodja preklinjal. Kaj se je zgodilo, sem ga pobarala pa pravi, da je dobil telefonsko vezo s podjetjem »Sadje-zelenjava«. To vezo je naročil upravnik naše menze, zato smo lahko veseli, da obratovodjo tkalnice ni zadela kap, kajti, ukvarjati se s sadjem in zelenjavo pri vsem poslu, ki ga upravlja, pa res ne more.

To je hudir, posebej če še dežuje. Takle jesenski dež te do kraja ferdirba, če te dobro premoči. Pa je neki delavec zvečer z dela grede, svoj delovni predpasnik na glavo povezal, da bi vsaj to pred mokroto zaščitil, pa se ni dolgo veselil svoje domislice, ker mu je vratar predpasnik vzel, ker ni imel za to potrebne dovolilnice, in ga gololavega pustil na dolgo pot domov. Sem si mislila pri tem svoje. Drugič ne več tako, tovariš B., raje tak primer zapiši in ko pride »predpasnik« nazaj, je zadeva v redu in človek zdrav.

Koj nato sem se pa hotela vkrcati v vseirsko ladjo, saj mislila sem to, ko sem gledala, kako »lezejo« delavci skozi ozko lino v tkalnico (drugi vhod). Pa sem zvedela, da so samo glavna vrata zaprta in ni druge pomoči da, kdor hoče noter ali ven, mora skozi lino.

Res so ljudje, ki se s tisočnimi stvarmi ukvarjajo in ti imajo glavo brez dvoma polno rešenih in neresenih vprašanj. Tako mi je nedavno rekel zelo zaposlen tovariš. »Se s tem naj se ukvarjam, ko imam v glavi že itak 3000 strojev.« E, sem rekla, če je tako, jih pa ven vzemi in na svoje začni.

Še DS svetu se zahvalim za realizacijo sklepa o opremiti naše menze z družbenimi igrami in za dosledno izvajanje o prihajanju in odhajanju z dela. Za drugo leto pa bom predlagala še nabavo televizijskega sprejemnika, da bo vsem bolj fletno, do takrat pa na svidenje, vmes pa še

SREČNO IN ZDRAVO NOVO LETO

želim vsem svojim strankam in se priporočam
Vaša Špela

O B J A V E

ZAHVALA

Članici našega kolektiva tov. Žirovnik Anica in Saje Jožefa, kateri se zdravita v Klinični bolnici v Ljubljani, se sindikalni podružnici najlepše zahvaljujeta za gmotno podporo v času bolovanja. Obenem pozdravljata vse člane kolektiva.

OBJAVA

TVD Partizan Jarše ima v okviru svojega programa tudi smučarsko telovadbo in to vsak četrtek od 16,30 do 18,30 v telovadnici društva.

Vabimo vse člane-smučarje, da se te telovadbe udeležujejo.

Načelstvo

PERSONALNE IZPREMEMBE

Vstopili so:

1. Majhen Ivan, poklicni gasilec, z dnem 1. XI. 1957,
2. Anželj Jožica, tkalka, z dnem 12. XI. 1957,
3. Ivanič Ida, tkalka, z dnem 12. XI. 1957,
4. Skerjanc Antonija, tkalka, z dnem 12. XI. 1957,
5. Verhovnik Vera, tkalka, z dnem 12. XI. 1957,
6. Janežič Peter, električar, z dnem 13. XI. 1957,
7. Čekuta Antonija, tkalka, z dnem 20. XI. 1957,
8. Berdajs Franc, dvoriščni delavec, z dnem 23. XI. 1957,
9. Bokan Jožef, dvoriščni delavec, z dnem 23. XI. 1957,
10. Kveder Jože, dvoriščni delavec, z dnem 23. XI. 1957,
11. Kren Jože, dvoriščni delavec, z dnem 22. XI. 1957,
12. Zdravič Ivan, dvoriščni delavec, z dnem 22. XI. 1957.

Izstopili so:

1. Hrle Cecilija, tkalka, upokojena z dnem 31. X. 1957,
2. Zabavnik Stane, električar, na lastno željo z dnem 31. X. 1957,
3. Dragar Anton, električar, na lastno željo z dnem 31. X. 1957,
4. Logar Miro, belilec, izstopil na lastno željo z dnem 15. XI. 1957.

Poročili so se:

1. Rabič Kati, poročena Verbič, tkalka,
2. Gorišek Albina, poročena Osenk, tkalka,
3. Šarc Ivanka, poročena Komatar, tkalka,
4. Romšak Tončka, poročena Sršen, navijalka,
5. Uršič Angelca, poročena Bernot, navijalka.

SPORED FILMOV KINA INDUPLATI

- 18.—19. dec. »Štirje jezdeci«, ameriški,
21.—22. dec. »Zadnjikrat sem videl Pariz«, amer. barv.,
25.—26. dec. »Najprej poroka«, slovenski (Vesna II. del),
28.—29. dec. »Ljubim Malvina«, amer. zabavni v barvah.

Predstave so: v sredo ob 20. uri,
v četrtek ob 19. uri,
v soboto ob 20. uri in
v nedeljo ob 16. in 18. uri.

Uprava kina

Izdaja v 750 izvodih kolektiv tovarne »Induplati«
Odgovorni urednik: Otmar Lipovšek
Natisnila in klišeje izdelala
Tiskarna »Jože Moškrič« v Ljubljani

DELAJSKI SVET IN UPRAVNI ODBOR

želita vsem članom kolektiva srečno novo leto in
v novem letu še več uspehov v proizvodnji

DS in UO INDUPLATI

*Vsem članom kolektiva želi uprava podjetja
srečno novo leto 1958*

UPRAVA PODJETJA

Obilo sreče in uspehov
v novem letu 1958
vam želi

IO sindikalne podružnice

*Srečno in zadovoljno novo leto in
mного uspehov želi celotnemu kolektivu*

Osnovna organizacija Zveze komunistov

*Srečno, zadovoljno in zdravo novo leto
želi vsem članom kolektiva*

UPRAVA AMBULANTE INDUPLATI

Vsem članom našega delovnega kolektiva predvsem pa
cenjenim abonentom želi srečno novo leto 1958
in se priporoča

MENZA INDUPLATI

Veselo in srečno novo leto 1958 želi
celotnemu kolektivu našega podjetja
DITTS-PODRUŽNICA JARŠE

Upravni odbor TVD »Partizan« Jarše želi
vsem svojim članom srečno in uspehov
polno novo leto 1958
TVD PARTIZAN JARŠE

Srečno in uspehov polno novo leto 1958 želi vsem
kinoobiskovalcem kakor tudi članom našega kolektiva
UPRAVA KINA INDUPLATI

Mного osebne sreče in zadovoljstva
želi članom našega delovnega kolektiva
v letu 1958

UREDNIŠKI ODBOR KONOPLANA

